

Βιβλιογραφική ενημέρωση

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Ε. ΤΟΥΜΠΗ

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δερματολόγοι

MICRODERMABRASION: REAPPRAISAL AND BRIEF REVIEW OF LITERATURE

Bhalla M, Thami GP

Dermatologic Surgery

Volume 32 Issue 6 - June 2006

BACKGROUND: Microdermabrasion (MDA) is a recently introduced non-invasive, non-surgical, office-based esthetic procedure for revitalizing and rejuvenating the skin. It is a closed-loop vacuum-assisted abrasive procedure, which uses the physical action of inert crystals to exfoliate the skin.

OBJECTIVE: The aim was to evaluate the procedure of MDA in post-acne scarring, melasma, and facial rejuvenation, and review the relevant literature.

METHODS: Ten patients each of post-acne scarring, melasma, and facial rejuvenation were treated by a series of weekly MDA sittings alone or in conjunction with a topical retinoid. The results were assessed by patient questionnaire and an objective assessment by two independent observers. The literature was reviewed to find indications and efficacy of MDA.

RESULTS: All the patients of post-acne scarring, melasma, and facial rejuvenation reported a mild but definite improvement, which increased when MDA was performed in conjunction with a topical retinoid. Most of the literature based on subjective and patient-dependent assessment parameters points toward a marginal improvement in the skin appearance following repeated procedures.

CONCLUSION: Reappraisal of this potentially useful procedure points toward a need for well-designed clinical trials and studies with a long follow-up based on objective assessment parameters.

ΜΙΚΡΟΔΕΡΜΟΑΠΟΞΕΣΗ: ΕΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Η μικροδερμοαπόξεση είναι μια μη επεμβατική, μη χειρουργική μέθοδος που χρησιμοποιείται τελευταία σε περιβάλλον ιατρείου, με σκοπό την ανάπλαση και την ανανέωση του δέρματος. Είναι μια κλειστού κυκλώματος, σε κενό αέρος αποξεστική-απολπιστική διαδικασία, που χρησιμοποιεί τη φυσική δράση αδρανών κρυστάλλων για την αποφορτίωση του δέρματος.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο στόχος ήταν να αξιολογηθεί η μέθοδος της μικροδερμοαπόξεσης σε ουλές και σημάδια ακμής, σε μέλασμα και στην ανάπλαση του δέρματος.

ΜΕΘΟΔΟΣ: 10 ασθενείς από την κάθε κατηγορία (ουλές ακμής, μέλασμα και ανανέωση δέρματος) υπεβλήθησαν σε μια σειρά εβδομαδιαίων συνεδριών μικροδερμοαπόξεσης, με ή χωρίς τοπική χρήση ρετινοειδών.

Τα αποτελέσματα αξιολογήθηκαν τόσο από τους ίδιους τους ασθενείς (με ερωτηματολόγια) όσο και από 2 ανεξάρτητους παρατηρητές.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Όλοι οι ασθενείς και από τις 3 κατηγορίες ανέφεραν ήπια αλλά σαφή βελτίωση, η οποία μεγιστοποιήθηκε στους ασθενείς που χρησιμοποιήθηκαν και τοπικά ρετινοειδή.

Από την ανασκόπηση της βιβλιογραφίας βρέθηκε ότι όλες οι δημοσιεύσεις μιλούσαν για αξιοσημείωτη βελτίωση των προαναφερόμενων προβλημάτων και της εμφάνισης του δέρματος, μετά από μια σειρά θεραπειών μικροδερμοαπόξεσης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η καλύτερη εκτίμηση αυτής της εν δυνάμει χρήσιμης θεραπείας χρειάζεται και άλλες καλά σχεδιασμένες και μακροχρόνιες μελέτες.

USE OF A BIOPOLYMER POLYALKYLIMIDE FILLER FOR FACIAL LIPODYSTROPHY IN HIV-POSITIVE PATIENTS UNDERGOING TREATMENT WITH ANTIRETROVIRAL DRUGS

Tracy PJ, Goldberg DJ

Dermatologic Surgery
Volume 32 Issue 6 - June 2006

OBJECTIVE: To evaluate the efficacy, overall esthetic effect, and safety of a new permanent, polyalkylimide dermal filler in HIV-infected patients with severe

facial lipodystrophy.

METHODS: Eleven subjects with severe facial lipodystrophy secondary to HIV infection were injected bilaterally with 15 and 30cm³ of a polyalkylimide gel into the buccal, malar, and temporal areas of the face in an attempt to restore their facial contour. The youngest treated subject was 31 years of age and the oldest 73 years of age.

RESULTS: All 11 subjects received an immediately acceptable therapeutic esthetic effect. Injections were generally well tolerated, with only three adverse events (swelling and bruising) recorded. Subjects, assessed at 3 and 18 months after treatment, continued to show improvement.

CONCLUSIONS: The immediate benefits of a polyalkylimide gel in the correction and restoration of facial contour in subjects having severe HIV-related facial lipodystrophy were demonstrated. This improvement was still noted at 18 months. The efficacy, ease of injection, and safety profile of polyalkylimide gel make this filling material a potentially attractive treatment for lipodystrophy. These data must be tempered with the need for significant further safety studies to determine whether this long-term filler has a safety profile consistent with other currently popular fillers.

Η ΧΡΗΣΗ ΒΙΟΠΟΛΥΜΕΡΟΥΣ ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΣ ΠΟΛΥ-ΑΛΚΥΛΑΜΙΔΗΣ ΣΕ ΛΙΠΟΔΥΣΤΡΟΦΙΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕ HIV ΟΡΟΘΕΤΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΥΠΟ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΑΝΤΙΡΕΤΡΟΪΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ΣΚΟΠΟΣ: Η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της αισθητικής αποκατάστασης και της ασφάλειας ενός νέου, μόνιμου δερματικού εμφυτεύματος (πολυ-αλκυλαμίδη) σε HIV οροθετικούς ασθενείς, με σοβαρή λιποδυστροφία προσώπου.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Σε 11 ασθενείς με σοβαρή λιποδυστροφία προσώπου, δευτερογενή από HIV λοίμωξη, χορηγήθηκαν 15-30cm³ γέλης πολυ-αλκυλαμίδης αμφοτερόπλευρα, στις παρειές, στα ζυγωματικά και στην κροταφική περιοχή, σε μια προσπάθεια αποκατάστασης του περιγράμματος και της εμφάνισης του προσώπου. Ο νεαρότερος ασθενής ήταν 31 και ο μεγαλύτερος 73 ετών.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Η βελτίωση ήταν άμεση σε όλους τους ασθενείς. Οι ενέσεις ήταν γενικά καλά

ανεκτές, παρατηρήθηκαν οίδημα και εκχυμώσεις σε 3 ασθενείς.

Οι ασθενείς επανεξετάσθηκαν σε 3 και 18 μήνες μετά τη θεραπεία, διατηρώντας και βελτιώνοντας το αποτέλεσμα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η βελτίωση της λιποδυστροφίας προσώπου, σε HIV οροθετικούς ασθενείς, με χρήση γέλης πολυ-αλκυλαμιδής είναι άμεση.

Το αποτέλεσμα διατηρήθηκε 18 μήνες μετά τη θεραπεία.

Η αποτελεσματικότητα, η ευκολία της έγχυσης και το ασφαλές προφίλ της γέλης πολυ-αλκυλαμιδής φαίνεται να κάνει ελκυστικό το συγκεκριμένο εμφύτευμα για τη θεραπεία της λιποδυστροφίας προσώπου.

Βέβαια απαιτούνται και άλλες μελέτες για να τεκμηριωθεί η ασφάλεια αυτού του μακράς διάρκειας εμφυτεύματος σε σύγκριση με τα υπάρχοντα εμφυτεύματα.

PAIN SENSATION DURING INTRADERMAL INJECTIONS OF THREE DIFFERENT BOTULINUM TOXIN PREPARATIONS IN DIFFERENT DOSES AND DILUTIONS

Kranz G, Sycha T, Voller B, Gleiss A, Schnider P, Auff E

Dermatologic Surgery
Volume 32 Issue 7 - July 2006

BACKGROUND: Pain sensation associated with injections of botulinum neurotoxin (BoNT) is commonly reported. To date differences in pain sensation between the commercially available products containing BoNT have not been quantified.

OBJECTIVES: The pain sensations during injection of Dysport, Botox, Neurobloc, and pure saline (control) were compared. In addition, the nociceptive effect of different volumes used for the dilution of the same BoNT dose was investigated.

METHODS: In a prospective, double-blind, controlled trial, 10 healthy subjects were injected intradermally with Dysport (12U), Botox (3 and 4U), Neurobloc (150 and 300U) reconstituted in 0.9% saline, and pure saline. Pain sensation was quantified during injections.

RESULTS: Neurobloc injections caused significantly more injection pain than Botox, Dysport, and saline. No significant differences between Dysport, Botox,

and saline were found, although there was a trend toward less pain with pure saline injections. Higher pain levels with higher volumes could not be demonstrated significantly.

CONCLUSION: Our data demonstrate that BoNT type B injections are associated with substantial pain. There is a considerable difference between the commercially available BoNT type B compared to the two BoNT type A preparations. Therefore, considering mitigation of injection pain seems necessary when using BoNT type B.

ΠΟΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΝΔΟΔΕΡΜΙΚΩΝ ΕΝΕΣΕΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΜΕΙΓΜΑΤΩΝ ΑΛΛΑΝΤΙΚΗΣ ΤΟΞΙΝΗΣ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΑΙΩΣΕΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Αίσθημα πόνου που σχετίζεται με ενέσεις αλλαντικής τοξίνης (BoNT) έχει αναφερθεί συχνά. Μέχρι σήμερα, οι διαφορές σχετικά με το αίσθημα του πόνου μεταξύ των διαφόρων εμπορικώνσκευασμάτων που περιέχουν αλλαντική τοξίνη δεν έχουν τεκμηριωθεί.

ΣΚΟΠΟΣ: Έγινε συσχέτιση του αισθήματος πόνου κατά τη διάρκεια ένεσης με Dysport, Botox, Neurobloc και φυσιολογικό ορό (control). Επιπλέον, μελετήθηκε η επίδραση διαφορετικής αραιώσης της ίδιας αλλαντικής τοξίνης στους αλγοϋποδοχείς.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Μελετήθηκαν σε προοπτική, διπλή τυφή μελέτη, 10 υγιείς ασθενείς στους οποίους χορηγήθηκε ενδοδερμική ένεση με Dysport (12U), Botox (3 και 4U), Neurobloc (150 και 300U) επαναφερόμενο σε 0,9% φυσιολογικό ορό και με φυσιολογικό ορό. Τεκμηριώθηκε το αίσθημα του πόνου κατά τη διάρκεια της ένεσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Υπήρχε σημαντικά μεγαλύτερο αίσθημα πόνου με ενέσεις Neurobloc συγκριτικά με το Botox, το Dysport και τον φυσιολογικό ορό. Δεν υπήρχε σημαντική διαφορά μεταξύ Dysport, Botox και φυσιολογικού ορού, εάν και υπήρχε μια τάση ηπιότερου πόνου με ενέσεις φυσιολογικού ορού. Δεν τεκμηριώθηκαν σημαντικά υψηλότερα επίπεδα πόνου με υψηλότερες συγκεντρώσεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Τα στοιχεία μάς έδειξαν ότι η αλλαντική τοξίνη τύπου Β συσχετίζεται με σημαντικό αίσθημα πόνου. Υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ των εμπορικώνσκευασμάτων αλλαντικής τοξίνης

τύπου Β συγκριτικά με τα δύο τύπου Α. Άρα, είναι απαραίτητη η άμβλυση του πόνου όταν χρησιμοποιείται αλλαντική τοξίνη τύπου Β.

HISTOLOGIC STUDY OF DEPRESSED ACNE SCARS TREATED WITH SERIAL HIGH-CONCENTRATION (95%) TRICHLOROACETIC ACID

Yug A, Lane JE, Howard MS, Kent DE

Dermatologic Surgery
Volume 32 Issue 8 - August 2006

BACKGROUND: Acne scarring is a common manifestation that remains a therapeutic challenge to dermatologists, dermatologic surgeons, and plastic surgeons. Although multiple therapeutic modalities exist, treatment often remains inadequate. The use of high-concentration (95%) trichloroacetic acid (TCA) applied focally to atrophic acne scars has been described.

OBJECTIVE: The current study confirms the utility of focal application of 95% TCA to acne scars in addition to a histological examination of this technique.

METHODS: Acne scars in three patients were treated with focal 95% TCA by serial application. Wooden applicators were used to apply TCA focally and repeated at 6-week intervals for a total of six treatments. Punch biopsies were performed at baseline and at 1 year postoperatively. Histological examination was performed with routine hematoxylin/eosin, Masson trichrome, and Verhoeff-van Gieson staining.

RESULTS: Clinical examination revealed apparent cosmetic improvement in both depth and appearance of acne scars. Patient satisfaction was high. Histological examination demonstrated a decrease in the depth of acne scars. In addition, increased collagen fibres and fragmentation of elastic fibres were noted. There were no complications from the procedure.

CONCLUSION: Focal application of high-concentration TCA to atrophic and "ice-pick" acne scars appears to produce clinical improvement. Histological changes of this technique are described.

ΙΣΤΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΑΤΡΟΦΙΚΩΝ ΟΥΛΩΝ ΑΚΜΗΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕ ΣΕΙΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ (95%) ΤΡΙΧΛΩΡΟΞΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Οι ουλές από ακμή είναι συχνή εκδήλωση και συνεχίζουν να αποτελούν θεραπευτικό πρόβλημα για δερματολόγους, δερματοχειρουργούς και πλαστικούς χειρουργούς. Μοιροτότι υπάρχουν πολλές θεραπευτικές προσεγγίσεις, η θεραπεία συχνά είναι ανεπαρκής. Περιγράφεται η τοπική χρήση υψηλής συγκέντρωσης (95%) τριχλωροξικού οξέος σε ατροφικές ουλές ακμής.

ΣΚΟΠΟΣ: η παρούσα μελέτη επιβεβαιώνει την τοπική χρήση (95%) TCA σε ουλές ακμής και την ιστολογική εξέταση αυτής της τεχνικής.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Έγινε τοπική χρήση 95% TCA σε 3 ασθενείς με ουλές ακμής ανά 6 εβδομάδες συνολικά για 6 εφαρμογές. Βιοψία δέρματος έγινε προ θεραπείας και ένα χρόνο μετά θεραπείας. Η ιστολογική εξέταση πραγματοποιήθηκε με χρώση αιματοξυλίνης/ηωσίνης, Masson trichrome και Verhoeff-van Gieson.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Υπήρξε αισθητή βελτίωση στην κλινική εξέταση όσον αφορά το βάθος και την εμφάνιση των ακνεϊκών ουλών. Οι ασθενείς ήταν πολύ ικανοποιημένοι. Η ιστολογική εξέταση έδειξε ελάττωση του βάρους της ουλής και αύξηση των ινών κολλαγόνου. Δεν παρατηρήθηκαν επιπλοκές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η τοπική εφαρμογή της υψηλής συγκέντρωσης TCA σε ατροφικές και «ice pick» ακνεϊκές ουλές βελτιώνουν την κλινική εμφάνιση. Περιγράφονται οι ιστολογικές μεταβολές της τεχνικής.

PACEMAKERS AND IMPLANTABLE CARDIAC DEFIBRILLATORS IN DERMATOLOGIC SURGERY

Matzke TJ, Christenson LJ, Christenson SD, Atanashova N, Otley CC

Dermatologic Surgery
Volume 32 Issue 9 - September 2006

BACKGROUND: Electrosurgery used during dermatologic surgical procedures can cause malfunction of pacemakers and implantable cardiac defibrillators (ICDs), producing problems with rhythm detection, proper function, or alteration of the device. Well-

documented safety data on electrosurgery in patients with cardiac devices are limited. At Mayo Clinic in Rochester, Minnesota, the Pacemaker Clinic manages all patients with pacemakers and ICDs undergoing dermatologic surgery. The preoperative and postoperative evaluations provide a unique opportunity to evaluate the safety of dermatologic surgery with electrosurgery in such patients.

OBJECTIVES: The objective was to review the evaluation and management, by an experienced cardiology team, of patients with cardiac devices undergoing dermatologic surgery and to characterize peri-operative complications.

METHODS: A retrospective chart review of all patients identified with pacemakers or ICDs undergoing Mohs micrographic or dermatologic excision surgery with electrosurgery at Mayo Clinic 2001 through 2004 were identified. Data were abstracted to identify any possible complications.

RESULTS: The 173 patients with pacemakers and 13 with ICDs undergoing dermatologic surgery had no documented complications from electrosurgery.

CONCLUSION: The lack of complications associated with pacemakers and ICDs with electrosurgery is reassuring. The authors support published recommendations about techniques and precautions to optimize safety during electrosurgery in patients with cardiac devices. The care of patients with ICDs in particular requires special consideration.

ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΕΜΦΥΤΕΥΜΕΝΟΙ ΚΑΡΔΙΑΚΟΙ ΑΠΙΝΙΔΩΤΕΣ (ICD) ΣΤΗ ΔΕΡΜΑΤΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Η διαθερμοπηξία κατά τις δερματοχειρουργικές επεμβάσεις μπορεί να προκαλέσει δυσλειτουργία των βηματοδοτών και των εμφυτευμένων καρδιακών απινιδωτών (ICD), δημιουργώντας έτσι προβλήματα με τη λειτουργία ή βλάβη της συσκευής των ανιχνευτών ρυθμού. Είναι περιορισμένες οι μελέτες που αφορούν την ασφάλεια της διαθερμοπηξίας σε ασθενείς με καρδιακές συσκευές. Μελέτη που έγινε στη Mayo Clinic, Rochester, Minnesota εκτίμησε την ασφάλεια προ- και μετεγχειρητικά της δερματοχειρουργικής με διαθερμοπηξία σε τέτοιους ασθενείς.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός ήταν η εκτίμηση από έμπειρους καρδιολόγους ασθενών που φέρουν καρδιακές

συσκευές και έχουν υποστεί δερματοχειρουργική επέμβαση.

ΜΕΘΟΔΟΣ: Έγινε αναδρομική μελέτη χρησιμοποιώντας πίνακα ασθενών με βηματοδότες ή ICD που είχαν υποστεί χειρουργική MOHS ή δερματοχειρουργική με διαθερμοπηξία στη Mayo Clinic από το 2001 έως το 2004. Τεκμηριώθηκαν πιθανές επιπλοκές.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Από τους 173 ασθενείς με βηματοδότες και 13 με ICD οι οποίοι είχαν υποστεί δερματοχειρουργική επέμβαση με διαθερμοπηξία δεν καταγράφηκαν επιπλοκές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Είναι καθησυχαστικό το ότι δεν υπήρχαν επιπλοκές της διαθερμοπηξίας σε ασθενείς με βηματοδότες ή ICD. Οι συγγραφείς υποστηρίζουν συστάσεις σχετικά με τεχνικές και προφυλάξεις κατά τη διάρκεια της διαθερμοπηξίας σε ασθενείς με καρδιακές συσκευές ως μέτρο προφύλαξης. Η φροντίδα ασθενών με ICD χρήζει ειδικής προσοχής.

RETINOIDS AND WOUND HEALING

Abdelmalek M, Spencer J

Dermatologic Surgery

Volume 32 Issue 10 - October 2006

BACKGROUND: Retinoids are widely used in dermatology and may play a role in wound healing. The exact role of retinoids in wounds is confusing and controversial, however. Systemic retinoids are presumed to be detrimental to wound healing; however, this standard is based on isolated reports.

OBJECTIVE: The objective was to provide a critical review of the available literature regarding the role of both topical and systemic retinoids in various aspects of wound healing.

CONCLUSIONS: Pre-treatment with retinoids likely promotes wound healing after facial resurfacing procedures and full- or partial-thickness wounds. While the evidence is mixed regarding the effects of retinoids applied to fresh and healing wounds, the majority of the evidence available shows favourable wound-healing properties in this setting. The medical-legal standard regarding the avoidance of facial resurfacing and surgical procedures in patients on or recently completing a course of systemic retinoids was likely prematurely established.

ΡΕΤΙΝΟΕΙΔΗ ΚΑΙ ΕΠΟΥΛΩΣΗ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Τα ρετινοειδή χρησιμοποιούνται παγκοσμίως στη Δερματολογία και μπορεί να έχουν κάποιο ρόλο στην επούλωση τραυμάτων.

Ο ακριβής ρόλος των ρετινοειδών στα τραύματα δεν είναι ξεκαθαρισμένος και αμφισβητείται αρκετά.

Η λήψη συστηματικά ρετινοειδών θεωρείται ως δεδομένο ότι δρα αρνητικά ως προς την επούλωση. Παρόλα αυτά, το δεδομένο αυτό βασίζεται σε μεμονωμένες αναφορές.

ΣΚΟΠΟΣ: Ο σκοπός ήταν να γίνει μια κριτική ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας σχετικά με το ρόλο των ρετινοειδών, τόσο σε συστηματική όσο και σε τοπική χορήγηση, σε πολλές περιπτώσεις

επούλωσης τραυμάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η χρήση ρετινοειδών πριν από διαδικασίες ανάπλησης προσώπου φαίνεται να ευνοεί την επούλωση τόσο στα μερικού όσο και στα ολικού πάχους τραύματα. Το στοιχείο αυτό βέβαια δεν είναι ξεκάθαρο όσον αφορά τη χρήση ρετινοειδών σε πρόσφατα τραύματα σε διαδικασία επούλωσης.

Η πλειοψηφία των στοιχείων που υπάρχουν στη βιβλιογραφία φαίνονται θετικά ως προς τις επουλωτικές ιδιότητες των ρετινοειδών.

Φαίνεται λοιπόν ότι το ιατρικό - νομικό καθεστώς απαγόρευσης διαδικασίας ανάπλησης δέρματος και χειρουργικής δέρματος σε ασθενείς με πρόσφατη λήψη κύκλου θεραπείας με ρετινοειδή έχει πρόωρα παγιωθεί.
